

**Wyrok z dnia 29 lipca 1997 r.
I PKN 227/97**

**Wiek emerytalny w rozumieniu art. 39 KP dla pracownika kolejowego
wynosi w odniesieniu do mężczyzn 60 lat.**

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Adam Józefowicz, Janusz Łętowski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 1997 r. sprawy z powództwa Franciszka B. przeciwko Polskim Kolejom Państwowym Stacji Rejonowej w B. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 6 marca 1997 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Wojewódzkiemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Powód Franciszek B. w sprawie przeciwko Polskim Kolejom Państwowym, Stacji Rejonowej w B. o przywrócenie do pracy wniósł kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 6 marca 1997 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem oddalono rewizję powoda od wyroku Sądu I instancji oddalającego powództwo. Kasacja zarzuca naruszenie art. 11 ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz.U. Nr 23, poz. 99 ze zm.) przez przyjęcie, że przepis ten dotyczy wcześniejszego przejścia na emeryturę i z tej przyczyny powód nie spełnia przesłanek z art. 39 KP oraz naruszenie art. 27 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 267 ze zm.) przez jego niewłaściwe zastosowanie. Zarzucono także naruszenie art. 233 KPC w związku z art. 477³ KPC przez pominięcie przesłuchania bezpośrednich przełożonych powoda. W uzasadnieniu podniesiono, że do powoda powinien mieć zastosowanie przepis art. 39 KP zakazujący wypowiedzania umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż dwa lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku. W dacie wypowiedzenia umowy o pracę powód miał 58 lat 1 miesiąc i 19 dni, a art. 11 wskazanej ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. określa wiek emerytalny dla mężczyzn jako 60 lat. Z osiągnięciem tego wieku powód nabywa prawo do emerytury, gdyż jest zatrudniony od dnia 29 października 1965 r. Z tych względów, zdaniem wnoszącego kasację, Sąd II instancji błędnie potraktował wiek 60 lat jako uprawniający do przejścia na wcześniejszą emeryturę na podstawie art. 27 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r., czego następstwem było niezastosowanie ochrony z art. 39 KP. Kasacja kwestionuje także trafność ustaleń dotyczących zasadności wypowiedzenia ze względu na wadliwe wykonywanie pracy przez powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest uzasadniona, gdyż powód był chroniony przed wypowiedzeniem przez przepis art. 39 KP. Skoro jedną z przesłanek jego stosowania jest brak nie więcej niż dwóch lat do osiągnięcia "wieku emerytalnego" a powołana ustawa z dnia 28 kwietnia 1983 r. w przepisie art. 11 określa "wiek emerytalny" dla pracownika kolejowego (mężczyzny) jako 60 lat, to wynika stąd wprost, że jednym z warunków ochrony przed wypowiedzeniem jest ukończenie 58 lat. Oba powołane przepisy posługują się tym samym określeniem "wiek emerytalny" i nie ma podstaw, aby nadawać im różne znaczenie. Nie można twierdzić, że emerytura uwarunkowana osiągnięciem przez pracownika kolejowego wieku 60 lat jest emeryturą wcześniejszą. Wiek 60 lat jest dla pracownika kolejowego normalnym wiekiem emerytalnym.

W sprawie nie mogą być zatem skutecznie podnoszone argumenty oparte na wcześniejszych orzeczeniach Sądu Najwyższego w których przyjmowano, że wiek emerytalny dla pracownika (mężczyzny) wynosi 65 lat (art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r.) i z tej przyczyny rozmaite grupy zawodowe, uprawnione do przejścia na emeryturę przed osiągnięciem tego wieku, nie korzystają z ochrony przewidzianej w art. 39 KP przed osiągnięciem 63 lat. Były to jednak orzeczenia oparte na innych przepisach, a żaden z nich nie określał w ustawie wprost "wieku emerytalnego". Należy w tym zakresie wskazać na wyrok z dnia 12 marca 1991 r., I PRN 3/91 (OSP 1992 nr 1, poz. 20) dotyczący nauczycieli oraz wyrok z dnia 13 czerwca 1995 r., I PRN 33/95 (OSNAPiUS 1995 nr 23 poz. 291) dotyczący dziennikarzy.

Z tych względów na podstawie art. 393¹³ KPC orzeczono jak w sentencji.

=====